

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **Ing. P. B.** so sídlom Č. X., B., právne zastúpený : *JUDr. A. G., advokát*, so sídlom P. ul. č. X., A. B. C., blok B, B., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v B.**, so sídlom Lamačská cesta X., B., **za účasti : B., s.r.o.**, IČO : X., so sídlom Č., B., právne zastúpený : *JUDr. P. D.*, AK, so sídlom Č. X., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo A/2010/1835/LGZ zo dňa 9. júla 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v B. č. k. 1S/185/2010-152 zo dňa 24. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v B., č. k. 1S/185/2010-152 zo dňa 24. novembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v B. (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný v súlade s §§ 46, 47 a 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“), ako aj podľa príslušných ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „stavebný zákon“ alebo ako „zákon č. 50/1976 Zb.“) zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie príslušného stavebného úradu Mestskej časti B.- Staré Mesto (ďalej aj ako len „prvostupňový správny orgán“) č.j. 1577/14612/2010/URS/Vas/G-30 zo dňa 31. marca 2010 (ďalej aj ako len „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým tento dodatočne povolil stavebníkovi B., s.r.o., so sídlom Č., B. zmenu stavby pred dokončením „Vstavba bytu v podkroví Č. X.“ nehnuteľnosť so súpisným číslom X. na pozemku parc. č. X.

v k. ú. S. M. podľa projektovej dokumentácie, vypracovanej Ing. arch. Ľ. P., autorizovaným architektom, reg. č. *X.* v júli 2008 a doplnenou v decembri 2009. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Priznal však náhradu trov konania v celkovej výške 385,60 € účastníkovi konania, obchodnej spoločnosti B., s.r.o., na zaplatenie ktorých zaviazal žalobcu v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku na účet jej právneho zástupcu dôvodiac, že táto spoločnosť bola v konaní úspešná.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku citujúc ustanovenia § 3 ods. 1, 2, 4, § 32 ods. 1, 2, § 34, § 46 správneho poriadku a § 61 ods. 1, § 66, § 88 ods. 1 písm. b), § 88a ods. 1, 4, 7 a § 140 stavebného zákona mal za to, že zo skutkových okolností vyplýva, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade venovali dostatočnú pozornosť, či predmetná stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi, ktoré tvoria základný predpoklad na vydanie dodatočného stavebného povolenia v zmysle § 88a stavebného zákona. Konštatoval, že stavebník preukázal, že predmetná stavba bude realizovaná na pozemku, ktorý je v jeho vlastníctve a je začlenená v území, ktoré je podľa územného plánu obce územím definovaným s funkčným využitím na bývanie. Uviedol, že stavebný úrad v zmysle koncentračnej zásady podľa § 61 stavebného zákona náležite posudzoval námietky žalobcu, k čomu si zadovážil dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia a vychádzajúc zo skutkových zistení tvoriacich súčasť administratívneho spisu tieto správne vyhodnotil a dospel k správne právnemu záveru, keď konštatoval, že námietky žalobcu neodôvodňujú nesúlad predmetnej stavby s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom a inými právnymi predpismi. Dôvodil ďalej tým, že žalovaný sa náležite vypořiadal s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu a dostatočne skúmal otázku súladu predmetnej stavby začatej bez stavebného povolenia dodajúc, že správne orgány oboch stupňov v stavebnom konaní postupovali v súlade s procesnoprávnymi predpismi, keďže zo skutkových zistení vyplýva, že tieto postupovali v súčinnosti s účastníkmi stavebného konania, keď účastníkom konania v súlade so zákonom oznámili začatie stavebného konania o dodatočné povolenie predmetnej stavby, títo boli riadne predvolaní na ústne konanie a v oznámení boli súčasne vyzvaní na podanie stanoviska k tejto stavbe s poučením, že námietky môžu uplatniť najneskôr na ústnom konaní, inak sa na ne neprihliadne. Konštatoval tiež, že stavebný úrad s priebehu konania oboznamoval účastníkov, predovšetkým žalobcu, o dôkazoch predložených stavebníkmi. Rovnako mal za

to, že rozhodnutie vo veci samej žalovaný správny orgán riadne v zmysle zákona (§ 47 správneho poriadku) odôvodnil a doručil účastníkom s náležitým poučením s tým, že v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia náležitým spôsobom uviedol skutkové a právne závery, ku ktorým dospel po preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa.

Odvolávajúc sa na vyššie uvedeného dôvody bol súd prvého stupňa toho názoru, že správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite zdôvodnili, vyporiadajúc sa s námietkami žalobcu a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Krajský súd výrok, ktorým priznal účastníkovi konania (v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne uviedol, že priznal trovy konania žalobcovi) odôvodnil ustanoveniami § 11 ods. 4, § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“). Trovy konania v celkovej výške 385,60 € pozostávajú z 3 úkonov právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastupovania zo dňa 9. augusta 2010 (§ 12 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) v sume 120,23 € + režijný paušál v sume 7,21 € + 19 % DPH, ďalej za vyjadrenie zo dňa X. decembra 2010 (podľa § 12 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky) v sume 120,23 € + režijný paušál v sume 7,21 € + 19 % DPH a za účasť na pojednávaní dňa 24. novembra 2011 (1/2 z 1/6 výpočtového základu podľa § 12 ods. 3 písm. d) citovanej vyhlášky) v sume 61,75 € + režijný paušál 7,41 € + 20 % DPH.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne sa domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodnutie Krajského stavebného úradu v B. číslo : A/2010/1835/LGZ zo dňa 9. júla 2010 a taktiež rozhodnutie Mestskej časti B. – Staré Mesto č.j. 1577/14612/2010/URS/Vas/G-30 zo dňa 31. marca 2010 a zaviazá žalovaného na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok krajského súdu napadol v celom jeho rozsahu, nakoľko bol toho názoru, že

- v zmysle § 205 ods. 2 písm. c) OSP súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) OSP súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov
- mu ako účastníkovi konania bola postupom krajského súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobca v odvolaní namietal postup súdu prvého stupňa, ktorý uznesením č. k. 1S/185/2010-101 zo dňa 10. novembra 2010, v súlade s § 250 ods. 1 OSP, pribral do konania účastníka – obchodnú spoločnosť B., s.r.o. dôvodiac, že o vydaní predmetného uznesenia sa dozvedel až z odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom dodal, že toto uznesenie mu nikdy nebolo doručené a preto nemal možnosť ako účastník konania vzniesť námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva podotknúc, že o takejto námietke by musel súd taktiež rozhodnúť uznesením, proti ktorému je možnosť opravného prostriedku a to odvolania. V tejto súvislosti uviedol, že otázka okruhu účastníkov konania je v každom štádiu súdneho konania významná a preto sa domnieval, že súd by mal v ďalších úkonoch pokračovať až potom, čo ostatní účastníci súdneho konania s prístupím vedľajšieho účastníka do konania prejavili svoj súhlas alebo v prípade vznesenia námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania až po právoplatnosti uznesenia o pripustení alebo nepripustení vedľajšieho účastníctva. Z týchto dôvodov mal preto za to, že mu krajský súd znemožnil realizáciu jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva a odňal mu tým možnosť konať pred súdom. Záverom ohľadom tejto odvolacej námietky poukázal na to, že v čase rozhodovania krajského súdu o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, nebola obchodná spoločnosť B., s.r.o. už stavebníkom, nakoľko všetky práva a povinnosti z predmetného stavebného konania postúpila na tretiu osobu a to konkrétne na obchodnú spoločnosť S.-M., spol. s r.o., IČO : X., so sídlom Nám. S. X., D. S..

Ďalej namietal skutočnosť, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že ako účastník konania nedoložil potvrdenie príslušného súdu o podaní návrhu na rozhodnutie v spornej veci – o platnosti zmluvy o vstavbe uzatvorenej medzi stavebníkom,

doterajšími vlastníkami bytov a nebytových priestorov, na základe ktorej povolila správa katastra vklad pod číslom V-20742/07, a to napriek tomu, že mu bola stavebným úradom určená lehota 30 dní na predloženie tohto potvrdenia. Upriamiac pozornosť na skutočnosť, že žalovanému niekoľkokrát doručil požadovaný dôkaz a to potvrdenie príslušného súdu – Okresného súdu B. I, o podaní žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o vstavbe, pričom predmetné konanie je vedené pod sp. zn. 4C/97/2010, dodajúc, že v predmetnej veci bolo vydané aj predbežné opatrenie namietal jednak, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci a tiež, že sa predmetnou námietkou vôbec nezaoberal a len svojvoľne konštatoval, že predmetnú žalobu nepodal.

Poukázal tiež na to, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný, keďže sa krajský súd nijako nevysporiadal so žiadanými jeho žalobnými námietkami a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa obmedzil len na citáciu zákonných ustanovení správneho poriadku a stavebného zákona a ich stručný výklad, dodajúc, že v odôvodnení rozhodnutia len holo konštatoval, že : *„Podľa názoru Krajského súdu v B. správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami žalobcov:“*

Záverom upozornil na skutočnosť, že ak by sa Krajský súd v B. riadne predmetnou vecou zaoberal a postupoval by v súlade so svojimi zákonnými povinnosťami, mal by vedomosť o tom, že stavebný úrad Mestská časť B. – Staré mesto vyzvala stavebníka listom zo dňa 22. júla 2011, č. 1577/2010/32559/2011/STA/Vas, na zastavenie stavebných prác a na predloženie potrebnej dokumentácie, pričom stavebný úrad stavebné konanie prerušil zdôrazniac, že v predmetnom rozhodnutí stavebný úrad vyzval stavebníka na predloženie práve ním napádaných skutočností a podkladov, ako je súhlas kvalifikovanej väčšiny spoluvlastníkov k stavebným prácam uskutočnených v spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, zápisnica zo schôdze vlastníkov, na ktorej boli prerokované stavebné práce, list vlastníctva a oznámenia, akým spôsobom bola schôdza zvolaná, avšak stavebník napriek predmetnej výzve stavebného úradu je do dnešného dňa nečinný.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, zotrvajúc na svojich podaniach označených ako vyjadrenie sa k žalobe a považujúc vydané rozhodnutie č. A/2010/1835/LGZ zo dňa 9. júna 2010 za zákonné, navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods.1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Z obsahu odvolania žalobcu je zrejmé, že namietal, že **sa súd prvého stupňa vôbec nevyporiadal s jednotlivými žalobnými námietkami**, pričom zároveň poukázal na to, že v odôvodnení napadnutého rozsudku iba citoval na danú vec vzťahujúce sa ustanovenia príslušných zákonných noriem, pričom k týmto dodal ich stručný výklad s konštatovaním, že správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav, zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili, vypořádajúc sa s námietkami žalobcov.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, bolo povinnosťou odvolacieho súdu skúmať opodstatnenosť žalobcom vznesenej námietky, **že krajský súd vec neposúdil v rozsahu žalobných dôvodov**.

Po dôkladnom oboznámení sa s podkladmi súdneho spisu a najmä po porovnaní žalobných dôvodov, obsiahnutých vo včas podanej žalobe a odôvodnenia napadnutého rozsudku s dôrazom vyhodnotenia ich relevancie súdom prvého stupňa, musí odvolací súd, súhlasne s názorom žalobcu, konštatovať, že súd prvého stupňa sa so žalobnými dôvodmi v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal.

Podľa § 157 ods.2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôvodov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení

riadil, prečo nevykonal ďalšie nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci **krajský súd nepreskúmal žalobcove námietky, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval nedôsledne**, a preto prisvedčil žalobcovi v tom, že uvedeným postupom bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a navyše bolo porušené jeho právo na spravodlivý a riadny súdny proces a právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako tiež zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a čl. 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd dodajúc, že Ústavný súd SR už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03).

V správnom súdnictve je súd viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čomu zodpovedá povinnosť súdu rozhodnúť o všetkých bodoch žaloby a v odôvodnení sa s nimi vysporiadať, resp. uviesť, z akých dôvodov sa konkrétnymi námietkami zaoberať nebude (napr. z dôvodu ich irelevantnosti vo vzťahu k prejednávanej veci).

Záverom považuje najvyšší súd za potrebné vysporiadať sa s procesnou odvolacou námietkou žalobcu, ktorou napádal uznesenie, ktorým krajský súd v súlade s § 250 ods. 1 OSP pribral do konania obchodnú spoločnosť B., s.r.o.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. **Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.**

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že o pribratí účastníka do súdneho preskúmacieho konania vydá **súd z úradnej povinnosti uznesenie, ktoré treba doručiť**

a proti ktorému nie je prípustné odvolanie (§ 246c ods. 1 prvá veta, § 94 ods. 2 druhá veta, § 202 ods. 3 písm. b) OSP). Odvolací súd mal z obsahu súdneho spisu (č. l. 101) preukázané, že uznesenie č. k. 1S/185/2010-101 zo dňa 10. novembra 2010, bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 22. novembra 2010. Preto túto námietku vzhliadol za irelevantnú dodajúc, že účastníkovi konania v danom prípade neprináleží procesné právo namietat' správnosť rozhodnutia súdu pribrať do konania účastníka, ktorého práva a povinnosti by mohli byť podľa názoru súdu zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožnil realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, pričom možnosť konať pred súdom prvého stupňa, je účastníkovi odňatá vždy, ak jeho rozhodnutie neposkytuje účastníkovi konania dostatočné argumenty preukazujúce zákonnosť jeho rozhodnutia alebo postupu.

Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa, aby sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vysporiadal so žalobnými dôvodmi žalobcu.

Podľa § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na vyššie uvedené, zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP napadnutý rozsudok a vec podľa § 221 ods. 2 OSP, v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP, vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa. 12. decembra 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová